

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU

23. května 2005*

Ve věci T-85/05 R,

Dimos Ano Liosion (Řecko),

Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Dalipi, Vasilis Papagrigoriou a Giorgos Fragkalexis, s bydlištěm v Ano Liosia (Řecko),

zastoupení G. Kalavrosem, advokátem,

žalobci,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené D. Triantafyllem a L. Flynnem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednač jazyk: řečtina.

jejímž předmětem je návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise E (2004) 5522 ze dne 21. prosince 2004 ohledně poskytnutí finanční pomoci z Fondu soudržnosti na výstavbu fáze I druhého areálu skládky sanitárního odpadu (XYTA) západní Atiky, v areálu Skalistiri ve městě Fyli v Atice (Řecko),

PŘEDSEDA SOUDU PRVNÍHO
STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

vydává toto

Usnesení

Skutkový základ sporu

1. Nakládání s odpady pro Atiku (Řecko) je upraveno regionálním plánem nakládání s odpady popsaném v řeckém zákoně č. 3164/2003 (FEK A' 176 ze dne 2. července 2003) (dále jen „regionální plán“). Regionální plán byl vypracován na základě směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23), ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 (Úř. věst. L 78, s. 32; Zvl. vyd. 15/02, s. 3).
2. Areál skládky sanitárního odpadu Ano Liosia (dále jen „skládky v Ano Liosia“) je v provozu od roku 1950. Jeho současné fungování bylo schváleno aktem řecké vlády ze dne 21. března 1997 o schválení environmentálních podmínek.

- 3 Zhodnocení fungování tohoto areálu bylo provedeno kanceláří Ernst & Young. Ze studie této kanceláře ze dne 26. dubna 2004, nazvané „Posudek týkající se projektů nakládání s pevnými odpady v areálu Ano Liosia, závěrečná zpráva“ (dále jen „studie Ernst & Young“) vyplývá, že skládka v Ano Liosia přijímá od roku 2000 průměrné množství 5 200 tun odpadu denně, ačkoliv bylo stanoveno, že od šestého roku provozu bude přijímat denní množství pouze 500 tun odpadu (studie Ernst & Young, s. 6).
- 4 S ohledem na tuto situaci vypracovala řecká vláda nový regionální plán nakládání s odpady. Mezi areály považovanými za vhodné pro umístění zařízení integrovaného nakládání s odpady uvádí řecký zákon č. 3164/2003 pro severovýchodní Atiku areály Grammatiko a Polidendri, pro jihovýchodní Atiku areály Keratea a Kropia a pro západní Atiku areály Skalistiri a areál Meletani-Mandra.
- 5 V této souvislosti podala dne 27. listopadu 2003 Řecká republika Komisi žádost podle nařízení Rady (ES) č. 1164/94 ze dne 16. května 1994 o zřízení Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 9), směřující k tomu, aby obdržela spolufinancování projektu týkajícího se výstavby fáze I areálu skládky odpadu ve Skalistiri (dále jen „žádost o spolufinancování“) z Fondu soudržnosti.
- 6 V návaznosti na studii o vlivu na životní prostředí [studie ESDKNA (Všeobecné sdružení měst a obcí oblasti Atiky) o vlivu druhého areálu hlubinného ukládání sanitárního odpadu na životní prostředí západní Atiky, dále jen „studie ESDKNA“], která potvrdila, že areál Skalistiri splňuje podmínky pro to, aby se stal areálem skládky odpadu, schválila řecká vláda meziministerskou vyhláškou ze dne 3. prosince 2003 environmentální podmínky projektu výstavby, provozu a obnovy druhého

areálu skládky sanitárního odpadu v Atice v areálu Skalistiri (dále jen „rozhodnutí o schválení“), který nahradí skládku v Ano Liosia (dále jen „skládku ve Skalistiri“).

7 Řecká republika doplnila žádost o spolufinancování doplňujícími informacemi dne 6. října, 4. a 15. listopadu 2004.

8 Dne 21. prosince 2004 na základě nařízení č. 1164/94 a konkrétně čl. 10 odst. 6 uvedeného nařízení přijala Komise rozhodnutí E (2004) 5522 o poskytnutí finanční pomoci z Fondu soudržnosti pro výstavbu fáze I druhého areálu sanitárního hlubinného ukládání odpadu (XYTA) západní Atiky, v areálu Skalistiri (dále jen „sporné rozhodnutí“).

9 Sporné rozhodnutí stanoví, že Fond soudržnosti bude spolufinancovat projekt částkou 40 008 750 eur, tj. 75 % celkové stanovené částky.

Řízení

10 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 16. února 2005 jednak město Ano Liosia a jednak několik fyzických osob s bydlištěm v Ano Liosia (dále jen společně „žalobci“), podali žalobu na základě článku 230 ES směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.

- 11 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu dne 24. února 2005 žalobci podali na základě článku 104 jednacího řádu Soudu a článku 242 ES návrh na předběžné opatření směřující k odkladu vykonatelnosti sporného rozhodnutí do doby, nežli Soud rozhodne o žalobě v hlavním řízení.

- 12 Dne 11. března 2005 Komise předložila své písemné vyjádření k návrhu na předběžné opatření, ve kterém navrhuje návrh odmítnout jako nepřijatelný nebo podpůrně zamítnout jako neopodstatněný.

- 13 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu dne 31. března 2005 Komise vznesla námitku nepřijatelnosti žaloby v hlavním řízení na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu, kterou navrhuje, aby Soud odmítl žalobu na neplatnost proti spornému rozhodnutí jako zjevně nepřijatelnou a uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 14 Podle ustanovení jednak článků 242 ES a 243 ES, a jednak čl. 225 odst. 1 ES může Soud, má-li za to, že to okolnosti vyžadují, nařídit odklad vykonatelnosti napadeného aktu nebo nařídit nezbytná předběžná opatření.

- 15 Článek 104 odst. 2 jednacího řádu stanoví, že návrhy na předběžná opatření musí uvádět předmět řízení, okolnosti prokazující naléhavost a rovněž skutkové a právní důvody, které zjevně na první pohled (*fumus boni juris*) odůvodňují nařízení

navrhovaných předběžných opatření. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrhy na předběžná opatření musí být zamítnuty, není-li některá z nich splněna [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. října 1996, SCK a FNK v. Komise, C-268/96 P(R), Recueil, s. I-4971, bod 30].

- 16 S ohledem na obsah spisu se soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních domnívá, že má k dispozici všechny poznatky nezbytné k rozhodnutí o projednávaném návrhu na předběžné opatření, aniž by bylo předem třeba vyslechnout ústní vysvětlení účastníků řízení.

Argumenty účastníků řízení

K přípustnosti

- 17 Žalobci uplatňují jednak, že jejich návrh na odklad vykonatelnosti splňuje všechny podmínky uvedené v čl. 104 odst. 2 jednacího řádu, a jednak, že žaloba v hlavním řízení je přípustná. K tomuto bodu žalobci uplatňují, že jsou sporným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni, ačkoliv bylo určeno Řecké republice.

- 18 Na podporu tohoto tvrzení žalobci uplatňují, co se týče města Ano Liosia, že patří do „uzavřeného kruhu“ „obětí“ projektu výstavby skládky ve Skalistiri a že utrpělo jedinečnou a vylučnou újmu. Provozování skládky v Ano Liosia, které bylo zahájeno v roce 1950, již způsobilo nesmírně škodlivé následky, konkrétně zhoršení životního

prostředí, hospodářství a zhoršení v sociální oblasti. Zvláště hodnota pozemků v městské oblasti dramatickým způsobem z důvodu provozu skládky v Ano Liosia klesla. Skládky v Ano Liosia a ve Skalistiri brání zhodnocení více než 15 000 arů, které by mohly být využity v rámci různých činností vedoucích k rozvoji. Tyto pozemky, které se podle žalobců staly nebo stanou nepoužitelnými z důvodu výstavby skládky ve Skalistiri, zahrnují především pozemky určené pro vybudování městského parku, zelených ploch a sportovních zařízení.

- 19 Co se týče fyzických osob, jsou sporným rozhodnutím rovněž bezprostředně a osobně dotčeny. Tito žalobci mají bydliště v sociálních bytech umístěných jeden kilometr od areálu výstavby skládky ve Skalistiri. Žalobci tvrdí, že jejich způsob života, který je dnes únosný a který jim umožňuje těžit z přirozeného životního prostředí, by se dotčeným projektem zcela změnil.
- 20 Komise uplatňuje, že projednávaný návrh je třeba prohlásit za nepřijatelný, neboť jednak nesplňuje podmínky vyžadované čl. 104 odst. 2 jednacího řádu tak, jak je vykládán judikaturou, a jednak je žaloba na neplatnost proti spornému rozhodnutí, kterého se projednávaný návrh týká, sama o sobě zjevně nepřijatelná. Pokud jde o tuto druhou část, Komise se opírá o rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Greenpeace Council a další v. Komise (C-321/95, Recueil, s. I-1651, dále jen „rozsudek Greenpeace“), a zdůrazňuje, že žalobci nejsou sporným rozhodnutím dotčeni ani osobně, ani bezprostředně ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Co se týče konkrétnější přípustnosti žaloby v rozsahu, v němž je podána městem Ano Liosia, Komise uplatňuje, že i kdyby mohlo být uvedené město považováno za osobně dotčené sporným rozhodnutím, není jím dotčené bezprostředně. Podle Komise má sporné rozhodnutí, které schvaluje financování projektu již přijatého na vnitrostátní úrovni, čistě finanční povahu a dotýká se města, jakož i jiných žalobců pouze nepřímou a samo o sobě nemění jejich právní situaci.

K fumus boni juris

- 21 Žalobci uplatňují, že sporné rozhodnutí je v rozporu s cíli udržování, ochrany a zlepšování kvality životního prostředí, ochrany lidského zdraví, jakož i obezřetného a racionálního využívání přírodních zdrojů, a že v důsledku toho porušuje primární právo Společenství (články 2 ES, 4 ES a 174 ES), několik ustanovení sekundárního práva Společenství, především ta ustanovení, která stanovují povinnosti Řecké republiky v oblasti prevence, snižování množství a škodlivosti odpadu, zpracování a využívání odpadu takovým způsobem, aby neohrožoval lidské zdraví a životní prostředí (povinnosti vyplývající z článků 3, 4 a 6 směrnice 75/442 a článků 3 a 4 směrnice 91/156), a ta, která ukládají povinnost činit preventivní opatření proti znečišťování [článek 3 směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80)] a vypracovat studii o vlivu na životní prostředí [článek 1 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151)], a právní předpisy řeckého vnitrostátního práva.
- 22 Na podporu těchto argumentů žalobci zdůrazňují, že vytvoření skládky ve Skalistiri v praxi představuje rozšíření skládky v Ano Liosia, která k ní přiléhá a má stejný vchod, stejná nemovitá zařízení a stejné biologické zpracování vsakování. Areál v Ano Liosia, který podle žalobců přijímá v důsledku stávající skládky v recyklačním závodě, který je zde umístěn, 1 300 tun odpadu a 300 tun nezpracovaného kalu pocházejícího z biologické stanice v Psyttaleia, jakož i v závodě tepelného zpracování, který je zde postaven, významný objem nemocničního odpadu v celkovém souhrnu 6 500 tun odpadu denně, by byl v budoucnu odsouzen k tomu, že by nadále přijímal 1 072 500 tun odpadu ročně (3 000 tun denně), jakož i dalších 1 300 tun zpracovaných závodem na mechanickou recyklaci, 300 až 800 tun kalu a 25 tun nebezpečného a infekčního odpadu denně, ačkoliv regionální plán stanoví množství pouhých 330 000 tun odpadu ročně. Žalobci zdůrazňují, že areál ve Skalistiri byl článkem 21 řeckého zákona č. 2742 (FEK A' 207 ze dne 7. října 1999)

označen za zónu absolutní ochrany a obnovy přirozeného životního prostředí. Žalobci podotýkají, že areál je částečně zalesněný a musí být v části, která není osázena stromy, znovu zalesněn, že zahrnuje soukromé pozemky, jejichž využití bude zpochybňováno, a není tedy zaručeno, a že to není nejvhodnější areál pro skládku podle studií vypracovaných ESDKNA, které dospěly k závěry, že areál Meletani-Mandra by byl vhodnější. Provoz skládky ve Skalistiri by měl katastrofální důsledky pro životní prostředí v Ano Liosia, pro zdraví žalobců, pro hodnotu pozemků ve městě a pro rozvoj uvedeného města (viz bod 18 výše).

- 23 Komise se domnívá, že protiprávnost tvrzená žalobci nijak nevyplývá z návrhu na odklad vykonatelnosti, a že v důsledku toho není návrh na první pohled odůvodněný (*fumus boni juris*).
- 24 Návrh konkrétně nijak nevysvětluje, v čem sporné rozhodnutí porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení, kterých se žalobci dovolávají. Komise uplatňuje, že sporné rozhodnutí je naopak exemplární z hlediska environmentálních podmínek a zajišťuje dodržování všech požadavků vyžadovaných na ochranu životního prostředí a zdraví tím, že stanovuje zvláštní kritéria dodržování environmentálních podmínek, aby byla zlepšena situace zacházení s odpady v Řecku, a tím, že podřizuje dotčené financování dodržení uvedených povinností ve stanovených lhůtách.

K naléhavosti

- 25 Žalobci uplatňují, že výkon sporného rozhodnutí by způsobil vážnou a nenapravitelnou újmu přirozenému životnímu prostředí, hospodářství města, včetně co se týče hodnoty pozemků a jejich využití, jakož i jejich zdraví. Co se týče

přirozeného životního prostředí, žalobci uplatňují, že ho rozhodnutí zasáhne z důvodů popsaných výše (viz bod 22). Naléhavost vyplývá ze skutečnosti, že řecká vláda již podepsala smlouvu týkající se projektu dne 2. listopadu 2004, že tato smlouva již vstoupila v platnost, že řízení o studii a provedení uvedeného projektu probíhají a postupují velice rychle a že jsou vynakládány náklady s tím související. Běh času způsobuje náklady a řízení, která zasahují do soukromých práv. Vytvoření skládky ve Skalistiri by bylo na újmu hodnotě nemovitého majetku města a znemožnilo by městu a jeho obyvatelům včetně žalobců využití početných hektarů na vytvoření sportovní a kulturní infrastruktury (viz bod 18 výše).

26 Žalobci tvrdí, že obnovení předchozí situace je zvláště obtížné a dokonce i nákladné. Nastalé nebezpečí je hrozící, a v důsledku toho je situace naléhavá.

27 Komise se domnívá, že podmínka týkající se naléhavosti není splněna.

28 Zaprvé, odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí nemůže být považován za nezbytný k zabránění vzniku tvrzené újmy. Zaprvé je totiž skládka v Ano Liosia v provozu od roku 1950 a spolufinancování projektu přemístění tohoto areálu na nové místo, *a fortiori* mimo území obce, nelze považovat za zhoršení stávající situace, a tím méně za vytvoření naléhavé situace.

29 Zadruhé, tvrzená újma nevyplývá ze sporného rozhodnutí, které je rozhodnutím o spolufinancování, ale z vnitrostátních řeckých rozhodnutí, a to regionálního plánu a konečné volby areálu ve Skalistiri řeckými orgány. Odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí tedy neumožňuje zabránit tvrzené újmě.

- 30 Zatřetí, žalobci měli možnost napadnout vnitrostátní akty před vnitrostátními soudy. Tato možnost, která byla podle informací Komise využita, zbavuje projednávané řízení o předběžných opatřeních naléhavé povahy.
- 31 Začtvrté, tvrzenou újmu nelze považovat za hrozící z toho důvodu, že tvrzené důsledky pro hospodářství, zdraví a životní prostředí jsou podle Komise vágní, nepodložené a nacházejí se v neurčité budoucnosti. Naopak, nedostatek naléhavosti je zřejmý, neboť sporné rozhodnutí ukládá dodržování všech podmínek požadovaných pro ochranu životního prostředí a umožňuje Komisi zajistit nad touto ochranou dohled, zvláště možností pozastavení financování v případě porušení dotčených povinností.
- 32 Zadruhé Komise uplatňuje, že nebyl podán důkaz vážnosti a nenapravitelnosti újmy.
- 33 Tvrzená újma, tedy zhoršení životního prostředí, hospodářství a zhoršení v sociální oblasti, včetně důsledků takového fenoménu pro hodnotu pozemků, je vágní a hypotetická.
- 34 Újma spočívající ve snížení hodnoty pozemků v městské oblasti není podle judikatury vážná ani nenahraditelná. V každém případě ke vzniku této újmy již došlo z důvodu situace existující od roku 1950. Újma spočívající v zamezení zhodnocení pozemků města, které by mohly být využity pro rekreační a sportovní účely, je čistě hypotetická. Mimoto stávající situace již brání využití těchto pozemků k takovým účelům.

- 35 Újma vyplývající z negativních důsledků sporného rozhodnutí pro životní prostředí a zdraví fyzických osob, mezi nimi i žalobců, je vágní, hypotetická a není prokázána. Žalobci nevysvětlují, čím sporné rozhodnutí přispívá ke zhoršení stávající situace, která je silně problematická z důvodu nasycení stávající skládky. Komise tvrdí, že sporné rozhodnutí naopak přispívá k vyřešení stávajících problémů a umožňuje zajistit dodržování všech podmínek nezbytných pro ochranu životního prostředí.

K vážení zájmů

- 36 Komise v každém případě zdůrazňuje, že ochrana zájmů všech obyvatel Atiky a ochrana životního prostředí regionu v souladu s právem Společenství, zvláště směrnicí 75/442 a s regionálním plánem, má jasně přednost před zájmem obce s několika tisíci obyvatel. Odklad vykonatelnosti by způsobil dodatečné lhůty a přeplnění stávající skládky s katastrofálními důsledky. Komise uplatňuje, že stávající situace je tak problematická, že již podala žalobu směřující k určení, že Řecká republika nesplnila své povinnosti v environmentální oblasti (probíhající věc C-502/03, Komise v. Řecko, Úř. věst. 2004, C 47, s. 15), za účelem obnovení legality, což je cíl, který sledují rovněž řecké orgány prostřednictvím provádění jejich vnitrostátního plánu, který zahrnuje vybudování nového areálu ve Skalistirii, spolufinancovaného Fondem soudržnosti na základě sporného rozhodnutí.

Závěry soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

Úvodní poznámky k přípustnosti

- 37 Nejprve je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury podmínky stanovené v čl. 104 odst. 2 jednacího řádu vyžadují, aby zásadní skutkové a právní poznatky, na

kterých je návrh založen, vyplývaly soudržným a srozumitelným způsobem ze samotného textu návrhu na předběžné opatření (viz usnesení předsedy Soudu ze dne 7. května 2002, Aden a další v. Rada a Komise, T-306/01 R, Recueil, s. II-2387, bod 52, a ze dne 10. listopadu 2004, European Dynamics v. Komise, T-303/04 R, Recueil, s. II-3889, body 63 a 64).

- 38 V projednávaném případě je namístě konstatovat, že jak právem zdůrazňuje Komise, návrh obsahuje málo poznatků umožňujících soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních přezkoumat, zda je nařízení navrhovaných opatření na první pohled odůvodněné. Nicméně, navzdory své stručnosti a nejasné prezentaci obsahuje návrh řadu důvodů a argumentů směřujících k prokázání, že podmínky týkající se existence *fumus boni juris* a naléhavosti jsou splněny, což umožnilo Komisi předložit užitečně její vyjádření a soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních posledně uvedené přezkoumat. Za těchto okolností není možné učinit závěr, že návrh musí být odmítnut jako nepřijatelný z důvodu, že nesplňuje podmínky vyžadované čl. 104 odst. 2 jednacího řádu.

- 39 Co se týče argumentů Komise týkajících se nepřijatelnosti projednávaného návrhu z důvodu, že žaloba v hlavním řízení je zjevně nepřijatelná, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nesmí být v zásadě přijatelnost žaloby před soudcem ve věci samé přezkoumávána v rámci řízení o předběžných opatřeních, neboť by tím bylo předjato rozhodnutí věci v hlavním řízení. Nicméně může se jevit nezbytným, pokud je jako v projednávaném případě uplatněna zjevná nepřijatelnost žaloby v hlavním řízení, s níž je spojený návrh na předběžné opatření, prokázat existenci určitých skutečností, které umožní na první pohled dojít k závěru o přijatelnosti takové žaloby (usnesení předsedy Soudu ze dne 15. února 2000, Hölzl a další v. Komise, T-1/00 R, Recueil, s. II-251, bod 21, a ze dne 10. února 2005, Enviro Tech Europe a Enviro Tech International v. Komise, T-291/04 R, Sb. rozh. s. II-475, bod 61).

- 40 V projednávaném případě je namístě s ohledem na poznatky předložené soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních vyjádřit závažné pochybnosti, co se týče možnosti, že žalobci jsou sporným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeni.
- 41 Zaprvé, žalobci-fyzické osoby, kteří nejsou adresáty sporného rozhodnutí, musí prokázat, že je uvedené rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudky Soudního dvora ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223, a ze dne 25. července 2002, Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 36).
- 42 Jak přitom zdůrazňuje Komise, situace žalobců se na první pohled podobá situaci žalobců ve věci, v níž byl vydán rozsudek Greenpeace. V tomto rozsudku rozhodl Soudní dvůr, že fyzické osoby, jejichž zvláštní situace nebyla vzata v úvahu při přijímání rozhodnutí, nebyly osobně dotčeny rozhodnutím určeným členskému státu, jehož předmětem bylo poskytnutí finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj na stavbu dvou elektráren (rozsudek Greenpeace, bod 28).
- 43 Rovněž město Ano Liosia musí na základě přesných skutečností prokázat, že jej sporné rozhodnutí zasahuje z důvodu situace, která jej vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, včetně, za okolností projednávaného případu, k jiným obcím v Atice, zvláště k obci Fyli, na jejímž území se bude nacházet nová skládka (viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudy ze dne 7. července 2004, Região autónoma dos Açores v. Rada, T-37/04 R, Sb. rozh. s. II-2153, body 112 a 120 a uváděná judikatura).

- 44 Mimoto, jak pro město, tak pro žalobce-fyzické osoby v projednávaném návrhu vznáší věc otázky přípustnosti, co se týče zvláště kritéria bezprostředního dotčení. Z ustálené judikatury vyplývá, že bezprostřední dotčení vyžaduje, aby předmětné opatření Společenství přímo zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce a jeho adresátům pověřeným jeho uplatněním neponechávalo žádnou volnost uvážení, a naopak, aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z úpravy Společenství, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (rozsudek Soudního dvora ze dne 5. května 1998, Dreyfus v. Komise, C-386/96 P, Recueil, s. I-2309, bod 43 a uváděná judikatura, a usnesení Soudu ze dne 15. března 2004, Institutou N. Avgerinopoulou a další v. Komise, T-139/02, Recueil, s. II-875, bod 62 a uváděná judikatura).
- 45 V projednávaném případě je přitom sporné rozhodnutí rozhodnutím o spolufinancování projektu, který byl vybrán řeckými orgány prostřednictvím zákonů a vnitrostátních správních rozhodnutí. Jak zdůrazňuje Komise, zdá se tedy, že financování Společenství poskytnuté na projekt vytvoření nové skládky ve Skalistiri přispívá pouze nepřímo k uskutečnění tohoto projektu. Ze spisu vyplývá, že vzhledem k problematické situaci provozu skládky v Ano Liosia byly řecké orgány se vši pravděpodobností nuceny vytvořit nezávisle na spolufinancování Společenství novou skládku. V každém případě řecké orgány zvolily areál ve Skalistiri již předtím, než Komise rozhodla o spolufinancování tohoto projektu. Konečně je namístě uvést, že ze spisu na první pohled nevyplývá, že sporné rozhodnutí neponechává řeckým orgánům, pověřeným k provedení projektu, žádnou posuzovací pravomoc (viz výše uvedené usnesení Institutou N. Avgerinopoulou a další v. Komise, body 68 až 70).
- 46 V takové situaci nelze vyloučit, že soudci ve věci samé dojdou k závěru, že pouze rozhodnutí řeckých orgánů může případně zasahovat do práv týkajících se životního prostředí, kterých se žalobci dovolávají, a že proto sporné rozhodnutí týkající se spolufinancování tohoto projektu Společenstvím může mít pouze nepřímý dopad na

jejich práva (viz v tomto smyslu rozsudek Greenpeace, body 30 a 31, a usnesení Institutu N. Avgerinopoulou a další v. Komise, viz výše, bod 70).

- 47 I když je namístě vzhledem k argumentům účastníků řízení v tomto stadiu řízení vážně pochybovat o možnosti, že žalobci jsou bezprostředně a osobně dotčeni sporným rozhodnutím, soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních se domnívá, že za okolností projednávaného případu není nezbytné pokračovat ve zkoumání přípustnosti žaloby na neplatnost na první pohled. Žalobci totiž každopádně neprokázali, že je naléhavé, aby byla nařízena předběžná opatření z následujících důvodů.

K naléhavosti

- 48 Podle ustálené judikatury musí být naléhavost návrhu na předběžné opatření posouzena ve vztahu k nezbytnosti nařídit předběžné opatření, aby bylo zabráněno, že účastníku řízení, který se domáhá předběžného opatření, vznikne vážná a nenapravitelná újma (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. února 1986, Deufil v. Komise, 310/85 R, Recueil, s. 537, bod 15, a usnesení předsedy Soudu ze dne 30. června 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99 R, Recueil, s. II-1961, bod 134).
- 49 Je věcí účastníka řízení, který se domáhá odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, aby prokázal, že nemůže čekat na rozhodnutí v hlavním řízení, aniž by mu taková újma vznikla (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. května 1991, Belgie v. Komise, C-356/90 R, Recueil, s. I-2423, bod 23, a usnesení předsedy Soudu ze dne 15. listopadu 2001, Duales System Deutschland v. Komise, T-151/01 R, Recueil, s. II-3295, bod 187).

- 50 Hrozba škody nemusí být prokázána s absolutní jistotou, ale stačí, zvláště pokud způsobení újmy závisí na tom, že nastanou veškeré faktory, aby byla předvídatelná s dostatečnou mírou pravděpodobnosti. Žalobce je nicméně stále přesto povinen prokázat skutečnosti, které mají zakládat takovou vážnou a nenapravitelnou újmu [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. prosince 1999, HFB a další v. Komise, C-335/99 P(R), Recueil, s. I-8705, bod 67, a ze dne 12. října 2000, Řecko v. Komise, C-278/00 R, Recueil, s. I-8787, bod 15].
- 51 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že – jak právem zdůrazňuje Komise – újma dovolávaná žalobci, založená na zhoršení životního prostředí, negativních důsledcích vyplývajících z toho pro zdraví, snížení hodnoty pozemků v městské oblasti, zabránění užívat některé pozemky pro různé sociální aktivity, je vágní, hypotetická a nepodložená. Takto neurčitá škoda nemůže odůvodňovat nařízení požadovaného odkladu (viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. června 1987, Belgie v. Komise, 142/87 R, Recueil, s. 2589, bod 25, a ze dne 16. července 1993, Francie v. Komise, C-296/93 R, Recueil, s. I-4181, bod 26; usnesení předsedy Soudu ze dne 10. listopadu 2004, Wam v. Komise, T-316/04 R, Recueil, s. II-3917, bod 31).
- 52 Návrh konkrétně neobsahuje žádný důkazní materiál ohledně důsledků, které by zahrnoval výkon sporného rozhodnutí pro zdraví žalobců a obecně pro zdraví obyvatel Ano Liosia. Stejně tak postačuje konstatovat, že tvrzení týkající se zhoršení životního prostředí jsou vágní a nejsou podložena žádným důkazním materiálem. Žalobci se omezují na obecnou stížnost, jak to ukazují argumenty uvádějící, že areál ve Skalistiri je zónou absolutní ochrany nebo zalesněnou zónou, nebo ještě argumenty, podle kterých je areál v Ano Liosia odsouzen k přijímání většího objemu odpadu, než bylo stanoveno v regionálním plánu, což jsou tvrzení, která nejsou podepřena důkazy nebo přesnějším vysvětlením. Žalobci se tak omezují na stížnosti ohledně zřízení skládky nedaleko Ano Liosia, avšak nevysvětlují důvody, proč by konkrétní důsledky z toho vyplývající byly negativní pro životní prostředí, tím spíše, proč by představovaly vážnou a nenapravitelnou újmu. Jelikož sporné rozhodnutí

odkazuje na skutečnost, že striktní environmentální podmínky byly pro vytvoření nové skládky schváleny (viz především bod 12 přílohy I sporného rozhodnutí a rozhodnutí o schválení), a vzhledem ke skutečnosti, že studie ESDKNA došla k závěru, že areál ve Skalistiri je vhodný k tomuto účelu (studie ESDKNA, s. 16 až 18 a 23), bylo věcí žalobců, aby poskytli důkazy, které by mohly vyvrátit tento rozbor, a vysvětlili, v čem jim toto rozhodnutí způsobuje tvrzenou újmu, což nikterak neučinili.

53 Naopak, jelikož žalobci uznávají, že skládka v Ano Liosia je provozována již několik desetiletí za problematických podmínek a přispěla již k problémům města a jeho obyvatel, návrh nevysvětluje, v čem se zhorší stávající situace, ani jak situace, která existuje již několik desetiletí, může představovat naléhavou situaci odůvodňující okamžitý odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí.

54 Co se týče nemožnosti města využít některé pozemky pro rekreační, sociální, kulturní a sportovní činnosti, jsou tvrzení žalobců hypotetická. Jak sami žalobci zdůrazňují, jedná se o návrhy na budoucí rozvoj. Mimoto návrh neuvádí tyto návrhy konkrétně a nevysvětluje, v čem je újma, která z toho podle žalobců plyne, vážná a nenapravitelná. Takové okolnosti nepředstavují existující nebezpečí škody, ale budoucí, neurčité a nahodilé nebezpečí (usnesení předsedy Soudu ze dne 13. května 1993, CMBT v. Komise, T-24/93 R, Recueil, s. II-543, bod 34 a uváděná judikatura).

55 Co se týče snížení ceny pozemků, mimoto, že taková újma spočívající ve finanční ztrátě nemůže být v zásadě považována za vážnou a nenapravitelnou újmu (usnesení Enviro Tech Europe a Enviro Tech International v. Komise, viz výše, bod 74 a uváděná judikatura), žalobci nevysvětlují, jak přispívá sporné rozhodnutí k takové újmě. Naopak, žalobci uznávají, že stávající situace již přispěla ke snížení ceny pozemků ve městě od roku 1950.

- 56 V konečném výsledku je třeba konstatovat, že – co se týče nenapravitelnosti tvrzené újmy – žalobci se omezují na vyjádření obecného tvrzení, podle kterého je obnovení předchozího stavu zvláště obtížné a dokonce i nákladné, aniž by však jakkoli takové tvrzení odůvodnili.
- 57 Z toho plyne, že žalobci neposkytli důkazy, které by umožnily soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních učinit závěr, že tvrzená újma je újmou vážnou a nenapravitelnou, nebo se domnívat, že je určitá a hrozící ve smyslu judikatury.
- 58 Mimoto je třeba zdůraznit, že žalobci nijak neprokázali, že odklad vykonatelnosti sporného rozhodnutí je nezbytný k zamezení tvrzené újmy.
- 59 Skutečnost, že řecká vláda již 2. listopadu 2004 podepsala smlouvu týkající se dotčeného projektu, že tato smlouva již vstoupila v platnost, že řízení o studii a provedení uvedeného projektu probíhají a postupují velice rychle a konečně že dotčené náklady jsou již vynakládány, představuje poznatky, které neprokazují samy o sobě existenci naléhavosti odůvodňující nařízení odkladu vykonatelnosti sporného rozhodnutí.
- 60 Zaprvé, jak právem zdůrazňuje Komise, možnost napadnout tyto vnitrostátní akty představuje vhodnější a přiměřenější prostředek na ochranu zájmů žalobců. V důsledku toho je možno dojít k závěru, že zbavuje projednávaný návrh naléhavosti (viz v tomto smyslu usnesení Região autónoma dos Açores v. Rada, viz výše, bod 162 a uváděná judikatura, a usnesení předsedy Soudu ze dne 25. června 2002, B v. Komise, T-34/02 R, Recueil, s. II-2803, bod 93).

- 61 Zadržet je třeba konstatovat, že sporné rozhodnutí opravňuje Komisi pozastavit dotčené financování v případě nedodržení projektu ohledně ochrany životního prostředí (příloha I sporného rozhodnutí, bod 12). V takové situaci, kdy má Komise možnost nebo dokonce povinnost ověřit, zda v rámci provádění projektu nedochází k zásahům do životního prostředí, a sankcionovat případně tyto zásahy pozastavením financování (příloha III sporného rozhodnutí, bod 4), je namístě dospět k závěru, že naléhavost, která by mohla vyplývat ze zachování environmentálních zájmů, neexistuje (viz v tomto smyslu usnesení Região autónoma dos Açores v. Rada, viz výše, body 183 a 184 a uváděná judikatura).
- 62 Nakonec a navíc je namístě pochybovat o nezbytnosti odkladu vykonatelnosti sporného rozhodnutí, jelikož žalobci neprokázali, že – konkrétně s ohledem na skutečnost, že řecké orgány již zvolily areál ve Skalistiri pro vytvoření nové skládky a že přijaly všechna rozhodnutí umožňující začít provádět projekt, jak ostatně žalobci uznávají – odklad výkonu tohoto rozhodnutí, které je rozhodnutím o spolufinancování, by měl nezbytně za následek změnu současné situace a zabránit by, aby jim byla způsobena tvrzená újma (viz v tomto smyslu výše uvedené usnesení European Dynamics v. Komise, viz výše, body 66, 69 a 70).
- 63 Za těchto okolností je namístě dojít k závěru, že poznatky ve spisu neumožňují prokázat právně dostačujícím způsobem, že žalobci v případě nenařízení navrhovaných předběžných opatření utrpí vážnou a nenapravitelnou újmu.
- 64 Z toho vyplývá, že žalobcům se nepodařilo prokázat, že podmínka týkající se naléhavosti je splněna. V důsledku toho musí být návrh na předběžné opatření zamítnut, aniž by bylo nezbytné rozhodnout o jeho přípustnosti nebo zkoumat, zda jsou splněny ostatní podmínky pro nařízení předběžných opatření.

Z těchto důvodů

PŘESEDÁ SOUDU

rozhodl takto:

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.**
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

V Lucemburku dne 23. května 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

B. Vesterdorf